

Sydvästen Hösten 2015

Årets SBK:are är Håkan Rydlöv och Christer Flygare

Håkan och Christer har utsetts till årets SBK:are med följande motivering:

Håkan och Christer har vid SM i C55 i Skanör blivit svenska mästare i denna klass, och är de första seglarna från Skanörs Båtklubb som vunnit ett svenskt mästerskap.

SBK belönas med Svenska Optimistjolleförbundets Siggas stora pris

Johan, Ylva, Hugo, Malin och Oskar tar emot priset

Under Svenska Seglarförbundets årliga Träffen tilldelades SBK utmärkelsen Siggas stora pris för Årets Klubb.

Siggas Stora Pris utdelas årligen av Svenska Optimistjolleförbundet till den seglingsklubb som på ett utomordentligt sätt arrangerat ett eller flera kappseglingsarrangemang och/eller framgångsrikt arbetat med rekryteringsfrågor.

I bedömningen som skall ligga till grund för utmärkelsen skall hänsyn tas till hela arrangemanget både på kappseglingsbanan och på land samt förmågan att få många deltagare till kappseglingen, såväl bredd som elit, och/eller på förmågan att få fler att välja segling som sin idrott efter seglarskolan.

Sydvästen, 42:a årgången
Skanörs Båtklubb's magasin

Tryckt hos
CAANDERSSON

Ansvarig utgivare
Marianne Palmkvist Berg

Omslagsfoto Joh Fredén
Johanna Granqvist och Ylva Selander SM i C5

Redaktör
Eva Tildborn-Ström

skanors.batklubb@gmail.com
www.skanorsbatklubb.se

Båtvänner i Skanörs Båtklubb!

Så låt oss kära båtvänner först som sist klara av sommarens väder. Det var ingen perfekt sommar för båtliv i år, det ville sig likasom inte. Antingen blåste det inte alls eller så stod flaggorna rakt ut från flaggstängerna. Mycket sällan var det lagom. Men trots att vådrets makter inte riktigt har varit med oss i sommar kan vi se tillbaka på en fullmatad seglingssommar!

Först av allt, för första gången i klubbens historia har vi två svenska mästare, Håkan Rydlöv och Christer Flygare, som erövrade SM-tecknet för C55 i tävlingar hemma i Skanör. Dessutom blev våra seglingsinstruktörer, Johanna Granquist och Ylva Selander, juniormästare i C55.

Det var en underbar seglingshelg 7-9 augusti då SM för C55 avgjordes på vattnet utanför Skanörs hamn. Sven Lundström och hans team såg till att tävlingarna var väl arrangerade och publikvänliga. Stort TACK till de femtiotalet klubbmedlemmar som ställde upp på sjön och på land och gjorde det möjligt att genomföra arrangemanget. Tack också till de båtägare som ställde sina båtplatser till förfogande för de 36 tävlingsbåtarna under tävlingen.

Jag hoppas att det är många med mig som gläds åt och njuter av att se den aktivitet som det är med alla jolle-

seglare i hamnen. Tala om att det är liv och rörelse i hamnen. Jolleseglarna fortsätter att öka i antal. I år har för första gången på länge Skanörseglare funnits med i prislistorna för klasserna Optimist, E-jolle, Laser Standard och Laser radial. I rikskvalet för Optimister finns 5 seglare med.

Glädjande är att SBK:s huvudinstruktör Oscar Johansson blivit uppmärksammat av Svenska Seglarförbundet och blivit sailcoach för Skåne. Vi gläds med Oscar även om det betyder att vi ser honom mindre i Skanör.

Nästa års storsatsning kommer tidigt på säsongen. 30 april – 1 maj har SBK fått förtroendet att arrangera Rikskval för Optimister med 104 deltagande optimistseglare. Ånyo sätts vår förmåga att arrangera tävlingar med många deltagare på prov men jag är säker på att det kommer att gå galant. Vi har så många medlemmar som är medvetna om och tycker det är roligt att ställa upp med ideellt arbete när det behövs. Det är sådant medlemskap som gör klubben livaktig.

Under våren har arbetet med Vision-Verksamhetidé-Värdegrund slutförts. På vårmötet lade arbetsgruppen fram ett utkast och vi fick ett antal inputs som vi jobbat vidare med och vi kan nu presentera en färdig produkt, som ni finner som

ett medskick i tidningen. Vår vision är: Gott hygge och flyt för alla. Verksamhetsidén och Värdegrunden är viktiga då vi nu gått in i en ny fas av utveckling med en betydande ungdomsverksamhet. Speciellt värdegrunden är otroligt viktig i ungdomsverksamheten så vi får en verksamhet som bygger på gott kamratskap och fair sailing.

Det vanliga SBK-livet har trots alla evenemang rullat på. En mindre ombyggnad av klubbhuset har skett. Vi har nu fått ett välbehövligt omklädningsrum med dusch, en ny hemsida togs fram under våren, och vi kan tänka tillbaka på positivt hygge med trevliga klubbaftnar och riktigt glada fester.

Inför 2016 önskar jag er alla ett riktigt Gott Nytt Båttår!

Marianne Palmkvist Berg
ordförande

SM för C55 – en ambitiös satsning av Skanörs Båtklubb

För ett par år sedan föreslog Christer Flygare att Skanörs Båtklubb skulle ta på sig att arrangera ett SM för C55 då vi i klubben satsat på denna båttyp. Under sommaren 2014 fick vi besked om att det i augusti 2015 var det dags för SM i C55 i Skanör.

Sven Lundström

Sven Lundström, tävlings- och seglingsledare, började genast planeringen och det praktiska arbetet tog riktig fart vid årsskiftet. Det gällde tillstånd, möten med kommunalrådet Carina Wutzler och några medlemmar med utökat ansvar och så fortsatte det ända tills starten.

Björn Boklund tog initiativ till och genomförde utökad träning för de ungdomar som hade för avsikt att delta med klubbens båtar. Dessa träningar pågick hela våren och sommaren och dessutom anslöt sig några

seniorer till de uppskattade träningarna.

Samtidigt planerade Anders Bergkvist för sidoarrangemanget, Skanörs Hamndagar, som genomfördes samtidigt med SM.

En ständigt återkommande fråga vid stora arrangemang är hur eller om vi skall fixa maten. Nu blev det ett vinnande koncept; Sailing Ladies ordnade det med bravur.

Seglingarna genomfördes i bra väder på ett mycket uppskattat vis under Sven Lundströms ledning.

Svenska mästare blev till slut Håkan Rydlöv och Christer Flygare, vilket inte var givet inför sista dagens seglingar.

De är de första SM-segrarna från Skanörs Båtklubb. Dessutom blev Johanna Granqvist och Ylva Selander Svenska Juniormästare i klassen. Skanörs övriga båtar seglade väl och klubben kan vara stolt över deras prestationer som är ett resultat av den utökade träningen.

En eloge till organisatörerna bakom seglingarna, Sven, Björn och Sailing Ladies för att bara nämna några. Också övriga medlemmars medverkan var en förutsättning för att det blev så bra och så fint resultat. Ja, det blev verkligen många vinnare!

Vid tangentbordet

Leif Wessel

Överst på prispallen Håkan Rydlöv och Christer Flygare

Mat för hungriga kappseglare och funktionärer på SM för C55

Carina Littrén basade för de kockande damerna från Sailing Ladies. Här omgiven av till vänster Susanna Heimbrand och Helen Johansson.

Mat är som vi alla vet mycket viktigt och det går åt en del när 70-talet seglare och ett 50-tal funktionärer ska mättas. För att hålla nere kostnaderna beslöt vi att försöka klara det i egen regi.

Ett utskick med förfrågan om hjälp till alla medlemmar gav 14 positiva svar, alltid en bra början. Vid uppstartsmötet var alla jättepositiva och det kändes att detta skulle gå vägen. Indelning i arbetslag gjordes så vi täckte alla tillfällen då det skulle serveras mat och under Carina Littréns proffsiga ledning utvecklades ett bra team.

I stora drag såg det ut så här:

Frukost för ca 55 personer serverades i tre dagar.

Lunchpaket serverades i två dagar. Fyllt baguette, drickyoghurt, vatten, frukt och choklad skulle packas på morgonen till 55 personer. T.ex. skulle 32 hårdkokta ägg, 16 dl gräddfil, 4 dl majonnäs och 8 msk dill blandas till en röra och bredas på baguetterna

Två dagar "after sail" skulle serveras till okänt antal, bestående av grillad korv eller hamburgare med tillbehör och dryck. Det blev ett hundratal korvar och lika många

hamburgare som grillades, och mycket färdiglagad potatissallad som skulle "piffas upp" med lök och äpple för bättre smak.

En sopplunch, med recept ur Sailing Ladies kokbok, serverades för funktionärer, ca 40 personer

Sist men inte minst skulle regattamiddag för ca 85 gäster iordningställas och serveras. Menyn bestod av ryggbiff, varmrökt lax, potatismuffins, sås och sallad, vin, kaffe och kaka. Här hade Kust och Rögeriet sponsrat med kött och fisk så att vi fick en lokal prägel, medan vi själva stod för potatismuffins, sås och sallad. De ca 200 potatismuffinsen bakades av AnnBritt medan vi på båtklubben gjorde många liter sås och skålar med sallad. Maten blev mycket uppskattad och det blev en lyckad regattamiddag

Inte att förglömma KAFFE som alltid skulle vara tillgängligt i klubbhuset.

För oss som arbetade med detta kan man säga att det var en "fullmatad" helg där ALLA gjorde ett fantastiskt jobb. STORT TACK till ALLA som ställde upp och fixade så att alla fick mat.

Marianne Palmkvist Berg

SM för C55 sett från kansliet

Att vara Race Office är som att sitta i en hotellreception. Inga frågor får vara oss främmande, allt från förvaring av bilnycklar och telefoner, borttappade nycklar, till toakoder och om vi har laddare till iPhone.

I god tid fick jag uppdraget av tävlingsledaren Sven Lundström att sköta The Race Office. Agneta Boklund, Eva Borgström och Gun-Marie Hansson rekryterades, alla glada, intresserade och serviceinriktade och vana att möta människor i alla åldrar.

Torsdag är incheckningsdag och 3 av oss är på plats (Agneta tillhör de arbetandes skara och ansluter senare) och packar påsar med informationsmaterial, deltagarlistor och tävlingsbestämmelser.

Seglarna anländer och vi kontrollerar betalning, segelnummer, viktcertifikat, försäkring och telefonnummer. Deltagarna får stora siffror att klistra i fören och skickas sedan ut till mättnings- och vägnings-teamen på hamnplanen. Vi anvisar plats för bilar, kärror, tält och husbilar där de tas omhand av respektive ansvarig. Seglarna kan beställa lunchpaket för samtliga dagar och vi tar också reda på om de tänker delta i regattamiddagen på lördagskvällen.

Fr. v. Gunnel Nilsson, Eva Borgström, Agneta Boklund och Gun-Marie Hansson

Alla har inte kommit då vi stänger för dagen så från fredag kl. 8.00 är vi igång igen och sista båten anländer ett par minuter i tretton och då har vi checkat in 33 båtar med besättning, totalt 72 seglare.

Kl. 14.00 är det invigning med trumpetfanfar, kanon och tal av kommunstyrelsens ordförande Carina Wutzler samt presentation av "sektionscheferna". Nu är det dags för segling och alla seglare uppmanas att hos oss hämta ut sin Trac-Tractransponder, som skall fästas vid masten. Ny kontroll så att rätt dosa hamnar i rätt båt, så man kan följa seglingen från storbildsskärm på podiet och i klubbhuset.

Förberett material till samtliga funktionärsbåtar, såsom VHF-app, deltagarlistor, säkerhets- och förbandsmaterial och telefonlistor till alla som är på sjön, delas ut. Förbindelseprov göres.

Efter denna blåsiga sommar inleder vi SM-seglingarna med knappt skönjbar vind och tävlingsledaren meddelar att starten skjuts upp i väntan på mer vind. Lång väntan. Första start sker kl. 18.40 och endast en segling kan genomföras. Alla är jättehungriga efter en lång dag. Vi tar emot resultatet via bild av protokollet till mobiltelefon, vilket eliminerar felkällor vid överföring. Preliminärresultatet anslås. Då det finns en pro-

test får vi vänta med det definitiva resultatet tills förhandlingarna är avklarade.

Under resultaträkningen pågår inlämning av TracTrac-transpondrarna för att de skall laddas till nästa dag. De prickas av och då saknas några stycken. Kansliet och TracTrac ansvarige Johan Granquist jagade dem till hotell både i Malmö och i Skanör-Falsterbo. Då protestförhandlingarna är avslutade och resultatet fastställt koras Daily Winner med en flaska skumpa.

Lördagen inleds med samma rutiner som inför gårdagens segling. Vädret är inte på vår sida denna dag som inleds med åska och regn. Tävlingsledaren bestämmer att vi hissar gul flagg, vilket betyder att seglarna skall stanna i land och avvakta vidare besked, vilket skall komma en timme före start. Stämningen är något avslagen. C55-förbundet tar sitt årsmöte under väntetiden och mat och dryck intages. Strax före kl. 14.00 är det äntligen dags att ta ner gula flaggan och förbereda för start, vilken sker 14.50. Vinden håller i så vi kan genomföra 3 seglingar, vilket känns bra ur arrangörssynpunkt med tanke på att om det inte skulle gå att segla i morgon så räcker det med 4 seglingar för att SM skall vara godkänt.

Efter dagens segling ge-

nomgås samma rutiner som föregående dag och naturligtvis fanns det åter några som glömt att lämna in sin GPS och ny jakt vidtas. Seglarna har regattamiddag och vår dag avslutas med publicering av resultat på anslagstavla och hemsida.

Söndag morgon startar vi med vår utdelning och avprickning av TracTrac-dosorna i vanlig ordning och lugnet lägrar sig då vädrets makter är på vår sida och 2 seglingar kan genomföras. Inför sista seglingen låg 2 team på samma poäng Rydlöv/Flygare SBK och Gård/Serner/Lokrantz Värmdö Jolleseglare. Rydlöv/Flygare ledde före sista rundningen och höll positionen in i mål! Undertecknad hade glädjen att åka ut med vita ribben och följa dramat på plats, helt galet spännande. Vi hinner precis i land för att hurra, krama om och dränka segrarna i champagne.

Under förmiddagen gör vi i ordning prisbordet. 7 priser skall delas ut. Pokaler, pla-

ketter och båtprylar. Utöver det, pris till bästa juniorbåt, senior 55+ och mixed besättning. Extra, extra roligt blev det att vinnarna kom från SBK och att bästa juniorbesättning var Johanna och Ylva från SBK, som också hyllades med pokal. Träningssatsningen som Björn Boklund har genomfört tillsammans med våra ungdomar inför detta SM gjorde att alla klubbens fyra båtar deltog.

Efter prisutdelning och när hurraropen klingat av är det dags för nedplockning och iordningställande. Allt skall tillbaka på sin plats. När sista resultaten är anslagna och Jan Sällström har publicerat dem på hemsidan, tar vi ned flaggorna för denna gång, många erfarenheter rikare. Med ett leende på läpparna efter att ha servat 72 seglare och ett stort antal funktionärer kan vi lägga detta C55 SM till handlingarna.

Gunnel Nilsson

Ylva och Johanna sätter spinnaker efter rundningen

Junior- och jolleåret 2015

Det är dags att summera ytterligare ett år med Skanörs duktiga jolleseglare. Som vanligt ett intensivt och händelserikt år. Det har deltagits flitigt i Regionkval, Liros och Öresunds Cup. Några har seglat JSM, Rikskval för Optimister och Elitserien för E-jollar. Vi har släpat jollarna ända till Italien. Lagsegling har för första gången stått på agendan och vi har deltagit för sjätte året i rad i Jr Cup i Marstrand. Även om själva tävlingarna får mycket fokus så har det lagts många timmar på träning – att synas på hemmaplan och bidra till liv och rörelse i hamnen är nog så viktigt.

Samträning – startskottet på säsongen

Årets säsong drog igång sista helgen i februari med samträning för Optimister, E-jollar och Zoom 8. Ett 25-tal seglare från regionen trotsade kylan och slöt upp i Bjärred för gemensam träning varje söndag fram till påsk då vanligtvis träningarna kommer igång ute på klubbarna.

33:e Lake Garda Meeting – världens största regatta för Optimister

Varje påsk sedan 33 år tillbaka arrangeras på Gardasjön världens största regatta för Optimister. Regattan lockar varje år runt 1000 Optimistjolleseglare från ca 40 länder och innehar faktiskt utmärkelsen Guinness World Record för världens största seglingsregatta för en båtklass.

Gardasjön är ett populärt träningsställe för jolleseglare mycket tack vare de fina vindförhållandena. Här varvas teknik och taktik i den svaga vinden på förmiddagarna med hårdvindssegling på eftermiddagarna när "Oran" drar in med vindar mellan 8-12 m/s.

Under ledning av Martin Abenius, en erfaren tränare från Göteborg med många Gardaläger på sitt samvete, drillades fem seglare från SBK; Arvid, Elliot, Max, Noel och Ville tillsammans med 20 andra svenska seglare under fyra intensiva träningsdagar. Allt för att vara så förberedda som möjligt inför den stora regattan.

Efter onsdagens vilodag var det då dags för själva regattan. De yngre Cadettis (9-11 år) seglar på egen bana i två fleeter och de äldre seglarna, Juniores är uppdelade i fem fleeter med ca 130 seglare i varje startgrupp.

De höga bergen ger full fart på vindarna!

Målgång för Ville i mitten av bilden (med den gula mössan)

Första dagen bjöd på tuffa förhållanden med vindar på 13 m/s. Trots det genomfördes med en imponerande effektivitet 3 race för varje fleet. Även dag 2 genomfördes 3 race men vindarna stannade denna långfredag runt 8-10 m/s. Med 7 race i grundomgången genomfördes endast ett race på lördagen och seglarna fick en lite längre och välbehövlig paus på Påskaftonen för att ladda inför söndagens 2 finalseglingar. Vi Skanörsseglare åt en gemensam påskmiddag där sillen bytts ut mot Risotto, pasta och pizza och nubben mot en väl kyld Limoncello. Kvällen avslutades med... om inte italiensk glass.

Under finaldagen har fleeterna delats in i Gold, Silver, Bronze, Emerald and Pearl baserat på resultatet i grundomgången. Noel kvalificerade sig till Silver, Max och Ville till Brons, Arvid till Emerald och Elliot till Pearl. Det är en imponerande syn när över 800 jollar sjösätts och seglar ut på vattnet. Hela sjön fylls av vita små segel! Finalseglingarna sändes dessutom live på TV så vi föräldrar kunde följa våra barns framfart från land. Spännande till en början men när det stod klart att årets vinnare var en italienare, Riccardo Sepe, lades all TV fokus på honom.

Det blev åtta intensiva men kul dagar i Riva del Garda. För oss föräldrar mycket logistik men också tid för promenader i vårsolen och en och annan god Cappuccino. Olof och Oscar tränade flitigt i sina Finnjollar och själv bokade jag in mig på 2 dagar Laserträning med behagliga förmiddagar på vattnet och mycket bad och överlevnadssegling på eftermiddagarna. Men framförallt en fantastisk upplevelse och nyttig träning för våra Optiseglare. Att uppleva Garda känns som ett måste för varje inbiten jolleseglare!

Hela sjön fylls av vita små segel!

Junior SM Båstad

Junior-SM lockade i år 525 tjejer och killar i jolleklasserna Optimist, Zoom 8, E-jolle, Laser, 29er, Feva och Hansa. Som vanligt är det logistik på högsta nivå när 400 jollar och över 100 ribbåtar ska samsas om utrymmet.

Från Skanör deltog 11 seglare i Optimist och Optimist XS. Totalt blev det 10 seglade race för Optimistjolleklassen. Söndagen och måndagen bjöd på friska vindar 8-10 m/s och höga vågor rakt in från Kattegatt. Tuffa förhållanden med andra ord. Inför de två sista dagarnas finalseglingar tog sig Noel, Ville och Max till Guldfinalen där de kämpade på bra med toppseglare från Sverige, Norge och Finland. Clement och Arvid tog sig till Silverfinalen och visade fina resultat avslutningsdagarna. I Bronsfinalen gick Elliot in på en 4:e plats men kunde tyvärr inte försvara sin position. Gustav AB och Julius som hade det tufft de två första dagarna fick möjlighet att revanschera sig och presterade fint i under finaldagarna.

Max på kryss

I XS-klassen fick Nils och Gustaf U två fina seglingsdagar. Nils avancerade till en 7:e plats totalt efter bl. a en spik avslutningsdagen. Det blev 5 härliga dagar i Båstad både på land och på vattnet. Vårt mål i Skanör Sailing Team är att hålla ihop och hjälpa varandra så mycket som möjligt vilket bidrar till en skön stämning bland både seglare och föräldrar.

Och så alla andra tävlingar...

- **Rikskval Optimister** - För första gången hade seglare från SBK kvalificerat sig till Rikskvalet. Clement, Max och Noel tampades under 3 helger med Sveriges 100 bästa Optiseglare där platser till VM, EM och NM står på spel.
- **Regionskval Optimister** - Årets första Regionskval arrangerades av oss själva sista helgen i juni. Resterande två kval seglades i Värnamo och Bjärred. 10

seglare från Skanör deltog i en eller flera tävlingar. Riktigt kul är att SBK tog 5 av regionens 17 platser till 2016 års Rikskvalsserie. Grattis Clement, Max, Ville, Arvid och Julius!

- **Elitserien E-jolle** – Liten blir stor. Både Noel och Elliot bytte under säsongen ut Optimistjollen till E-jolle. Ett stort steg när man är 13 år men Noel testade ändå 3 omgångar i Elitserien under hösten och gjorde det riktigt bra.
- **Liros Cup** – 7 deltävlingar genomfördes runt om i Skåne varav en tävling i Skanör. Vi lyckades pricka in sommaren varmaste helg. SBK har varit väl representerat både bland juniorer och vuxna jolleseglare och hade hela 7 pristagare med i klasserna Optimist (2:a Ville, 4:a Arvid, 6:a Julius), E-jolle (1:a Elliot), Laser Standard (1:a Johan B) & Laser Radial (1:a Malin).
- **Öresunds Cup** – Den gröna cupen är en populär tävling bland de yngre seglarna. Även här har Skanör arrangerat en deltävling. Vi har haft 10 seglare med och Gustav Aasholm-Bradley knep en fin 2:a plats.
- **Jr Cup** – 4 besättningar från SBK (se separat artikel).
- **USM Matchracing** – Bröderna Oskar och Clement tillsammans med Noel fick ett åtråvärt wildcard till tävlingen.
- **Lag SM Optimist** – Stor satsning på lagsegling i Skåne med lagseglingsläger i Skanör helgen innan. 2 Skanörslag var med på SM i Hjuvik (se separat artikel)
- **Laser Master EM** – Från Finnjolle till Laser. Olof drog till Polen och knep en bronsmedalj i sin åldersklass (Apprentice).
- **Laser Master SM** – Johan och Malin seglade SM på Råå tillsammans med 150 andra Masterseglare.

Vi blickar mot 2016

I skrivande stund pågår planeringen inför nästa säsong för fullt. En av vårens höjdpunkter (och stora utmaning) är att SBK står som arrangör av Rikskval för Optimister. Drygt 100 Optiseglare med coacher och familjer väntas till Skanör under Valborgshelgen.

Våra seglare är flitiga deltagare på träningsläger och både lokala och mer långväga regattor. Även om säsongen består av mycket lastande av jollar och besök i diverse hamnar i vårt avlånga land så är det viktigt att värna om våra aktiviteter på hemmaplan. Skanörs hamn är vår bas och det är här vi kan skapa förutsättningar för att rekrytera nya seglare, utveckla och behålla våra seglare. Nästa säsong kommer vi att lägga ett extra fokus på våra Gröna seglare och fortsätta vårt arbete med SBK-andan. Vi måste också börja fasa in nästa generations instruktörer och tränare.

Några seglare har vuxit ur Optimistjollen och tagit steget över till E-jolle. E-jollarna kommer få en egen träningsgrupp.

Att kunna erbjuda en bra träningsverksamhet kostar också pengar. Att finansiera vår jolleverksamhet är också en viktig punkt på agendan. Vi hoppas kunna hitta fler sponsorer.

*Malin Steffensen
jolleförälder och seglare*

Jr Cup

Jr Cup är en kappseglingstävling för juniorer där grundtanken är att få ungdomar att bli intresserade av kölbåtar och att lära sig samarbeta då de flesta är vana vid enmansbåtar såsom optimister. Tävlingarna genomförs i heat som varar ca 15 minuter med sex båtar i varje race. Jr Cup använder ett lågpoängssystem där första båt i mål för 1 poäng, andra båt 2 poäng o.s.v. Seglarna vill alltså ha så få poäng som möjligt. Eftersom antalet deltagande lag är fler än antalet båtar kan inte alla vara ute på vattnet samtidigt. Detta innebär att man byter båt ute på vattnet med hjälp av "taxibåtar" som åker mellan juniorarenan och kappseglingsbanan. Resultatet av detta är att man fort måste vänja sig vid den nya båten, anmäla sig till start och kontrollera att allt funkar som det ska innan kappseglingen börjar. Det finns vissa regler som är speciella för just denna tävling. En av reglerna är att man måste vara tre personer i varje båt och att den gemensamma åldern inte får överstiga 50 år samt att ingen enskild person får vara äldre än 20 år.

Resan mot Jr Cup, för SBK:s del, började år 2010 och har hållit på varje år sedan dess. Årets resa mot Jr Cup började redan tidigt i våras med några heldagsträningar där Oscar Johansson stod som tränare. Detta gjordes för att hitta en bra lagdynamik och för att träna spinnakerseg-

ling, vilket många av jollekid-sen aldrig provat på tidigare.

Årets färd mot Marstrand började nere i Skanörs hamn tidigt en tisdagsmorgon. Bilar packades med barn, bagage och en massa godis och båtarna skulle kopplas på. I sann roadtrip-anda anlände samtliga till Marstrand efter många timmars billetter, kissepauser och det obligatoriska lunchstoppet. Väl framme på Marstrand började barnen med den traditionella inflyttningen i gymnasalen på den lilla skolan där alla Jr Cup-deltagare bor. 5 minuter senare hade redan kaoset börjat.

Därefter var det dags för registrering och uthämtning av seglingsföreskrifter och kläder. Alla lag får en så kallad "bib" med ett lagnummer på som man har över flytvästen då man lätt ska kunna bli identifierad av tävlingsledning. Efter det fick vi några timmar ledigt innan invigningen började. Under dessa timmar gick vi en rundtur på ön och spanade in vad Stena Match Cup hade att erbjuda.

Under invigningen går alla deltagare igenom byn på ön och viftar med respektive

klubbflagga. Detta brukar vara mer uppskattat av de anhöriga än av seglarna själva. Efter invigningen kom Jakob Gustafsson, som var med och tävlade i Stena Match Cup detta år. Han var tidigare projektledare för Jr Cup. Jakob höll ett föredrag för alla seglare. Det var väldigt intressant och han tipsade seglarna om hur det är att segla flermansbåtar och gav även tips om lite spinnakersegling, och man fick chansen att ställa frågor. Sedan togs det en gruppbild på alla deltagare.

Dag två började med frukost på skolan före rorsmansmötet. Seglingsledningen gick igenom seglingsföreskrifterna samt schema för de kommande dagarna, och sen var seglingarna i full gång.

Då vi var totalt 4 lag från Skanör så tävlar vi inte mot varandra i varje heat, utan bara i vissa seglingar. Trots detta uppstod där självklart en intern tävling mellan de fyra lagen från Skanör. Första dagens tävlingar gick bra för alla men bäst gick det för SBK 4 (Hugo, Nils, Noel) då de låg några placeringar över de resterande Skanörslagen. Det var tight mellan Skanörslagen då det bara var ett poäng mellan varje lag. I täten av klungan låg SBK 2 (Oscar, Clement, Jacob), därefter SBK 1 (Johanna, Elliot, Arvid) och tätt därefter SBK 3 (Calle, Ville, Gustav).

Tredje dagen blev det lite skillnad i resultaten för vissa av lagen. SBK 4 drog på sig en tjuvstart, som var tvungen att räknas p.g.a. att de fullföljde racet, så därför halkade de ner lite i resultatlistan. SBK 2 seglade stabilt även andra dagen och gick om SBK 4. Detta innebar att de kom med i ett av de så kallade "Andra chansen"-racen. De andra två lagen var också väldigt stabila och gick upp några placeringar sen föregående dag.

Utöver seglingarna var det en väldigt händelserik dag då vi fick besök på morgonen av Martin Strömberg. Han har seglat Volvo Ocean Race (VOR) och blev utnämnd till årets manliga seglare. Martin berättade om sin väg från optimist till VOR, och hur det är att vara med och delta i en så stor och riskfylld tävling. Detta var väldigt intressant och inspirerande då man insåg att vägen att delta i VOR inte är omöjlig. Det visade sig vara en dag med VOR som tema. På kvällen vi fick dessutom gå ombord på SCA:s båt, som varit med i årets upplaga av VOR. Besättningen ombord på SCA var den första helt kvinnliga besättningen i VOR i modern tid. Det var en väldigt unik och en speciell upplevelse att få lov att komma ombord och få se hur de levde det senaste året.

Fjärde dagen var alla grundomgångarna redan klara. Nu återstod bara "Sista halmstrået", "Andra chansen", semifinal och final. Då bara ett av Skanörslagen (SBK 2) kvalificerat sig direkt till "Andra chansen" fick de resterande

Skanörslagen segla "Sista halmstrået", där vi var tvungna att spika för att gå vidare till "Andra chansen". Tyvärr blev vi tvåa respektive trea i våra enskilda heat. Detta innebar att endast SBK 2 hade chansen att gå vidare till semifinal. Det blev ett strålande resultat i denna segling då SBK 2 lyckades att ta sig vidare. I semifinalen stötte de på lite trassel, vilket resulterade i att de tyvärr inte tog sig vidare till final. De hade behövt placera sig topp två för att lyckas ta sig vidare. Trots detta så var där ändå tre glada miner ombord då de vann den interna tävlingen mellan de fyra Skanörslagen.

Prisutdelningen hölls på den stora scenen där Stena Match Cup också har sina event och prisutdelningar. Tack vare detta dras även en stor del av deras publik till juniorernas prisutdelning.

Som instruktörer är vi extremt nöjda med alla seglares prestationer både på land och på vattnet; alla barnen skötte sig väl och verkade ha väldigt kul. Vi ser väldigt mycket fram emot nästa år då vi förhoppningsvis ser våra duktiga optimistsegare än en gång uppe i Marstrand och kanske även som rorsmän i båtarna.

Vi vill även passa på att tacka Båtklubben för att vi har fått vara med och delta i detta arrangemang som har gett oss nya erfarenheter och kunskaper om segling i nya former samt en rad oförglömliga minnen.

Hugo Johansson & Calle Ganslandt / instruktörer

Elliot bärgar spinnakern

Lagsegling i Optimist

Vad är Lagsegling för Optimister?

De flesta vet vad Matchracing i segling går ut på, endast två båtar som seglar mot varandra på banan och först i mål vinner. Målet med tävlingen är inte att segla den snabbaste vägen runt banan, som i vanlig fleetracing, utan istället handlar det om att motståndaren kommer efter dig i mål. Lagsegling i Optimist kan enkelt förklaras som Matchracing x 4. Det är korta banor, 6-8 min, vilket skapar mycket action på banan. I varje lag ingår fyra optimister och de seglar endast mot ett annat lag, d.v.s. 4 vs 4 optimister. Det kluriga med lagsegling jämfört med matchracing är att det inte alltid handlar om att komma först i mål för den enskilde seglaren, utan att ha så låg poäng totalt inom laget som möjligt. Exempel: 1:a båt i mål får 1 poäng, 2:a båt får 2 poäng, 3:e båt får 3 poäng o.s.v. upp till 8 poäng. Skulle mitt lag komma på placeringarna 1,2,3 & 8, gör det att mitt lag vinner, då det gäller att ha 17 poäng eller mindre för att säkra vinsten. I detta fall får mitt lag 14 poäng totalt = vinst. Skulle mitt lag komma på placeringarna 1,2,5 & 8 hade vi också vunnit då vi hamnar på 16 poäng totalt.

Nu kommer det kluriga, men intressanta med lagsegling. Det finns en möjlighet att lagen hamnar på lika poäng, 18 poäng var. Exempelvis får lag 1 placeringarna: 1,2,7 & 8 och lag 2 placeringarna: 3,4,5 & 6. I detta fall hade lag 2 vunnit då de INTE har första båt i mål. Alltså, vid 17 poäng eller mindre, har laget en säker vinst och vid lika po-

seglare som kan segla långsamt och bromsa en eller flera av sina motståndare kommer att skapa fri väg och vind för sina lagkamrater, vilket är nyckeln i lagsegling. Att bromsa motståndarna kan göras på olika sätt som t.ex. pressa dem utanför startlinjen, segla i lovart och ta deras vind, slagduell, tvinga motståndaren till ett straff

Lagsegling, SBK 1

äng vinner det lag som INTE har första båt i mål. Som sagt är detta det intressanta med lagsegling då det inte handlar om att ha första enskilda seglare i mål utan att hela laget får en låg totalpoäng. Samtidigt skapar detta en väldigt hög samarbetsförmåga inom laget. Kan låta konstigt men en duktig lagsegglare är inte den som seglar snabbast runt banan utan är duktig på att segla långsamt vid rätt tillfälle. En

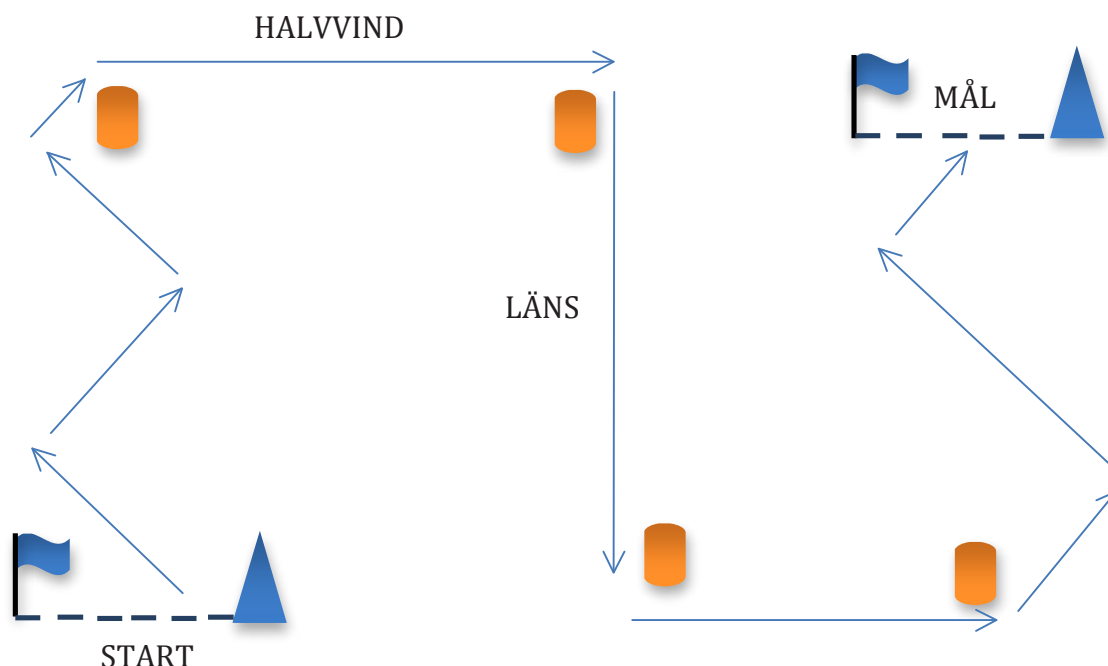
m.m. Optimalt har ett lag placeringarna 1,2,3 & 4 vid första kryssmärket, vilket betyder vinst, men för att säkra vinsten krävs fortfarande mycket samarbete. I detta fall hade den sistnämnda seglat långsamt och gjort det svårt för motståndarna att passera, vilket hade skapat en lucka till lagkamraterna som lättare kan segla in som 1:a, 2:a och 3:a över mållinjen och säkra vinsten, obero-

ende var sista lagkompisen placerar sig.

Banan i lagsegling ser lite annorlunda ut jämfört med

en traditionell fleetracing-bana. Banan nedan kallas för Z-bana och är den vanligaste inom lagsegling för Optimister. Den användes

på SM men används även hela vägen upp på VM-nivå. Startproceduren är lite annorlunda med en 3-min-start.

Skanör Sailing Team på Lag-SM i Hjuvik:

Under sommaren har Skånska Seglarförbundet (SkSF) gjort en satsning för att etablera lagsegling för optimister i Skåne. Traditionellt har det varit väldigt populärt i göteborgsområdet men inte lyckats sprida sig ner till Skåne.

Personligen tycker jag lagsegling är ett väldigt bra och lärorikt koncept ur många aspekter. För det första vinner alltid 50 % av seglarna, i jämförelse med ett rikskval för optimister där 1 av 104 vinner, do the math. Dessutom är det ett väldigt bra verktyg för

”teambuilding”. I vanliga fall sitter en optimistseglare själv ute på vattnet i timmar och får stå för alla beslut själv, men lagsegling skapar en helt annan dimension till seglingen, där det inte går att köra solo. Det är också taktiskt och regelmässigt utvecklande för seglarna då de får direkta svar/kvitton på att de gjort rätt/fel.

I september hjälpte SBK till att anordna ett lagseglingsläger för skånska seglare i SkSF regi. Det blev väldigt bra uppslutning med totalt 6 lag från Skåne. Två av dem var mer etablerade

medan fyra var helt nybörjare gällande lagsegling. SBK var representerade med totalt 10 seglare, ett fullt lag och två mixade. Träningshelgen var väldigt lyckad och alla lag utvecklades mycket. Helgen efter lägret var det dags för SM i Hjuvik där SBK ställde upp med två lag.

SBK 1: Arvid Bjelkedal, Clement Aasholm-Bradley, Max Lundqvist & Ville Reischmann

SBK 2: August Vigild-Nilsson, Jacob Skoglösa, Julius

Balkfors & Hannibal Barsne (seglar vanligtvis för BoJK).

Med träningslägret i bagaget som största lagseglingserfarenhet var det åtta förväntansfulla seglare som packade optimisterna och följejåtar i Skanörs hamn för att sätta kurs mot Hjuvik och Lag-SM 2015. Att ha med i åtanke är att dessa seglare är väldigt duktiga individuellt men hade aldrig tidigare tävlat i detta format. Det var totalt 32 lag anmälda (maximalt antal) varav fyra stycken kom från Skåne. På lördagen var det grundomgång på schemat. Alla lag blev uppdelade i fyra grupper utifrån ett rankningssystem. För "våra" lag gick det långt över förväntan. Lagen seglade ut på vattnet med bra fokus, beslutsamhet, stor laganda och en vilja att lära sig. Tyvärr förlorade båda lagen sina första matcher, vilket mycket berodde på nervositet och oerfarenhet. Därefter tog vi ett "peptalk" och lagen samlade sig, då hände någonting. Lagen började tänka lagsegling och hjälpte varandra precis som man ska göra. Båda lagen vann sin andra match och började få självförtroende. SBK 2 var helt nybörjare på lagsegling och vann hela två av nio matcher. I de matcher de förlorade lyckades de få några av de bästa lagen i Sverige att svetts ordentligt. De seglade som ett lag och gjorde alla grunder rätt, dock var de andra lagen i vissa fall lite för samspelta

och kunde vinna på erfarenhet. Jag är däremot helt säker på att de skapade sig stor erfarenhet att bygga vidare på inför nästa års Lag-SM, så att de kan komma tillbaka som ett starkare lag. SBK 2 slutade på en 23:e plats totalt.

matcher men jag kan med handen på hjärtat säga att de andra fick ta till alla ess ur rockärmen för att lyckas vinna.

Som coach var jag mäkta imponerad av båda lagens prestationer och såg det som en ära att få coacha

Lagsegling, SBK 2

SBK 1 var det lag som hade mest erfarenhet av lagsegling av det två SBK-lagen. SBK 1 lyckades vinna hela 4 av 7 matcher i grundomgången och 5 av 9 totalt. SBK 1 seglade bara bättre och bättre ju längre in i tävlingen de kom. Det visade på en bra inlärningskurva och att de utan tvekan hade tagit lärdom av kappseglingsformatet. SBK 1 slutade på en 14:e plats totalt. Ställer de upp nästa år är jag säker på att de är uppe och fajtas bland de bästa lagen i Sverige. Två av matcherna som SBK 1 seglade i grundomgången var mot 3:e och 6:e rankade lagen i Sverige. Tyvärr förlorade SBK dessa

dem i deras första lagkappsegling. Den vilja som lagen visade att utvecklas taktiskt och tekniskt och framförallt att segla sitt yttersta för sina klubbkamrater är något jag värdesätter högt. Skanör Sailing Team har en ljus framtid gällande kappsegling i allmänhet och SBK-andan blir bara starkare och starkare för varje säsong.

Oscar Johansson/

*stolt huvudtränare för
Skanör Sailing Team*

Katamaran en vän i stormen

Det blåste 19,5 meter per sekund när vi seglade i Hanöbukten.

-Nä, hon måste ha sett fel, sa en van seglarvän när ett stolt SMS med detta innehåll kom under ett av sommarens alla oväder.

Det finns bildbevis. 19,5 var visserligen toppnoteringen i en by och vi hade ett rev i storseglet. Men det var kuling. Regnet piskade och vågorna var kusligt höga. Mannen som tog emot tampen på Hanö blev förvånad när han hörde att vi faktiskt hade seglat i ett sådant väder. Inte bara stånkat fram med motor.

Om härliga seglingar med en vacker enskrovare ska ersättas av en katamarantur var den gångna sommaren den rätta.

Vi var ute i en Lagoon 380 i två omgångar i ungefär lika dåligt väder, Karlshamn-Simrishamn och senare Skanör-Karlskrona. Båda gångerna via charmiga Hanö, vars hamn faktiskt låg i lä.

Det var inte så att kaffekannan stod pall i den häftiga

sjögången, som jag hört att den kan på en katamaran. Värdeparet blev inblåst i ett par hamnar, som så många andra i år. Men de var ute från tidig juni till sen augusti, fram och tillbaka längs Ostkusten, från Stockholm till Danmark och Tyskland och tillbaka.

Vi kunde alla kura inomhus medan den drygt elva meter långa Lagoonen stampade fram i sin ensamhet över den luriga bukten. Det finns en instrumentpanel i salongen för den som inte vill sköta navigeringen i busväder på däck.

Salongen är stor och ljus, som ett vanligt vardagsrum med öppet kök. Kaptenen har en ponton för sig själv med sovhytt, badrum och förråd. Gästerna har den andra pontonen med två dubbelhytter och en toalett som kan förvandlas till dusch. Mått och navigationsutrustning är respektingivande, i synnerhet för en oteknisk seglardam som själv bara har roder och kompass i sin lilla Viggen på 24 fot.

Men den här båten är lättare

att segla än din Aglaia, sa kaptenen.

Kaxigt styrde jag den långa vägen in i Åhus hamn, bland optimistjollar och motorbåtar på utgående. Jag fegade ur inför tilläggnen vid kajen nedanför Absolutfabrik. Kaptenen tog motvilligt över. Men det såg faktiskt rätt enkelt ut att svänga båten ut och in, i Åhus såväl som på Hanö och i andra hamnar som vi gästade.

Katamaranen är en båt att stanna ute i och ha det lika bekvämt som hemma. Men det är ett sjöliv med sin egen charm, som inte ska jämföras med andra former av seglingar. Att se Lagoon 380:s stor tryckas upp med el lätt och behändigt är inte samma sak som att själv stå på däck och dra eller att sitta vid det enkla gamla rodret och se hur skvallersvansarna äntligen står rätt. Det är också en helt annan charm att känna farten och lutningen i en smäcker enskrovare.

*Britt-Marie Bergkvist
gäst på InJoy*

Fakta Lagoon 380

Längd 11,5 meter

Bredd 6,53 m

Djup 1,15 m

Masthöjd 17,32

Tyngd 7,12 ton

Storsegel 48 kvadratmeter

Genua 31 kvadratmeter

Motorer, två på 21 hästkrafter vardera

Ensamsegling

Ett axplock ur loggboksnoteringar och minnen från ensamseglatser

Ensamsegling är inget ändamål i sig och för en genomsnittssegelare, som inte är någon Joshua Slocum, sir Francis Chichester eller en Björklund ombord på Golden Lady från Råå, uppfattas det som lite udda.

Endast vid få tillfällen har mina längre ensamseglingar varit planerade, en transportsegling från Åbo i Finland till Skanör och en segling till Lofoten. Tyvärr stannade det den gången vid sydvästra Norge efter en nattlig överfart över Skagerack och delar av Nordsjön. Ett dubbelt fotledsbrott kom i vägen och Hurtigruta fick segla mig och foten till Kirkenäs istället. Vid båda dessa tillfällen seglade jag min favoritbåt alla kategorier - Blue Lady - ett on-offbygge från ett av Finlands tre välkända varv på ritningar från Dave Pedrick i USA, en Sparkman & Stephens "ättling".

Jag kan rekommendera ensamsegling under den absoluta förutsättningen att personen går i takt med sig själv och känner sig trygg med sig själv och båten. Seglingen kan göras var som helst, där det känns "feelgood" och med eller utan skeppshund.

Med den förutsättningen blir ofta upplevelsen också under nattimmarna mera intensiv och färgstark; sin-

Författaren i sittbrunnen på sin älskade Blue Lady

nena är liksom omedvetet mer alerta och tar in intrycken djupare. Tillsammans med "gott om tid" skapas förutsättningar till ett lite mer djupgående filosoferande utan att man behöver bli religiöst fanatisk.

Ett exempel på min upplevelse av "feelgood" är från min avkortade Lofotenresa som utvecklar sig på följande sätt: ligger i lä på södra sidan av Skagens udde och avser segla till Norges sydvästspets, lågtrycken med vindstyrkor som tidigare kallades "liten kuling" avlöser varandra och jag planerar för att få en 24-36 timmars glugg i vädersystemet som inte ger mig obehagliga överraskningar.

Läser väderkartor och sampråkar med en annan seg-

lare som har samma planer. Våra avgångstider verkar sammanfalla hyfsat så vi försöker i första hand hålla ögonkontakt. Tyvärr tappar vi varandra ganska snart, han seglar en Colin Archer och kan inte hålla min höjd. Solen tittar fram av och till och loggen visar på ordentlig fart. Natten kommer och "äggaklockan" plockas fram – en halvtimmes sömn sen ringer den och det är dags för koll och eventuellt trim från cockpit. Ja, så går de flesta nattseglingar till om man är ensam. Speciellt gött är det när det är månsken med god sikt och man befinner sig utanför leder och vatten där det pågår trålning.

Norska kusten börjar synas tillsammans med ljus från fiskande trålare; det är fort-

farande för mörkt för att gå in i skärgården och efter att ha kollat upp var det inte trålas krysskotar jag seglen (drejar bi) och med lätt roder i lä ligger båten stilla och vakar. Efter att ha kollat positionsljusen "knoppar jag in" med en feelgood-känsla över en väl planerad och genomförd seglats utan överraskningar.

En annan ensamsegling på samma tema var den från Åbo via finska Utö till Arkösund. Seglingen tog nästan 2 dygn och hjälptes upp av en nordvästlig kuling och en månljus natt. Arkösund var inte planerat och målet ändrades under resans gång på grund av en liten detalj.

Jo, en liten detalj under riggningen hade gått snett och kunde ha ställt till det mer än vad den gjorde. En kvarglömd riggbult i ett av skotvagnens ändlägen innebar att vagnen efter en kontrollerad gipp landade på denna bult i stället för på en dämpande ändkudde. Huset sprack, kulorna i lagren rann delvis ut, men som tur var satt vagnen delvis fast i skenan.

Det gällde att så snabbt som möjligt avlasta seglet, surra skotvagnen i ett permanent läge och börja fylla seglen igen, kolla sjökortet och välja en hamn som kunde nås utan att ändra segelsättningen/skotningen för mycket.

Valet föll på Fårösund. Dit var det lite öppnare vind och bra möjligheter att

plocka storen när det var dags. Det blev som ni vet Arkösund med en lång styrbordssväng mot nordvästen under natten och reducerad sjögång under del av inseglingen. Vid inloppet till båtclubbens brygga för stora båtar, möttes jag av två nakenbadande kvinnor som simmade runt där jag tänkt lägga till. Jag bad om hjälp med förtampen, damerna rusade upp och fick på sig badrockarna och en av dem tog tag i förtampen men beslöt sig för att hon inte kunde lägga fast med den. Det fanns ju en jättestor karbinhake i tampänden (så lägger man till i Finland, kopplar till ringar i bryggan) jag flöt ut och så gjorde vi om det från början men rätt.

Detta i sig gav ingen feelgood-känsla men när jag knoppade in kom känslan, dock inte av att ha genomfört en segling enligt planerna, utan tvärtom, att ha kunnat samverka med omständigheterna och genomföra en anständig segling trots handikappet.

Varifrån kommer så denna goa känsla när man seglar ensam i båten? För min del kanske redan från den så kallade "Vikingafärden" som man måste genomföra för att bli godkänd förste klass sjöscout. Vikingafärden innebar att man skulle vara kapabel att utrusta, navigera och segla en mindre båt under 24 timmar – i mitt fall en riggad halv-däckad öresundssnipa med

namnet Vidi. Min vikingafärd daterar sig till tidigt 50-tal.

Det höll dock på att sluta i katastrof i en hård regnby med kastvindar i Limhamns gamla färjehamn. I basängen utanför de båda fiskehamnarna försökte undertecknad att samtidigt ta på oljerocken och styra båten med benen. Leubes/Tripasin stora vita yacht Ylva, hiskeligt stor från min sittbrunn sett, höll på att rannas i full läns, men gippen löste problemet.

Det är nu i det närmaste slut med ensamseglingen för min del, ty den båt jag omedvetet sökt genom hela livet - "Blue Lady" är sedan något år såld via Danmark till Norge – en seglare som uppfyller allt en ensamseglare kan önska sej men som också kräver av rorsman att vara alert och verkligen samverka med båtens egenskaper, kanske i högre grad än vanligt.

Nästa argument för att sluta ensamsegla levererade hustrun: "Man kan inte ensam få igång hjärtstartaren om det behövs". Det inte helt övertygande motargumentet från min sida var lite för raljant, men gav i alla fall tillfälle till eftertanke: "Måste man det? – Man får väl vara nöjd någon gång även om man är skåning."

*Bjarne Nilsson
ensamseglare*

Tur vi huserar på Näset!

I somras var vi en sväng runt Island. En av dagarna tog vi båt ut till Västmannaöarna som ligger SV om Island och tillhör den ögrupp där ön Surtsey var den senaste som bildades på sextiotalet.

Öarna skapas av vulkanutbrott under vattnet och det är en process som fortfarande pågår.

Den enda ön i gruppen med fast bosatta är Hemön och under vår promenad från byn upp mot toppen Eldfell fann vi mycket historia under fötterna.

Hemön har en fantastiskt fin insegling med höga klippor översållade med hundratusentals lunnefåglar och sillgrisslor.

Den 23 januari 1973 skakades ön av ett massivt utbrott från Eldfell och en 1,6 km glödhet lavaström rörde sig mot samhället med en hastighet upp till 100 meter per timma. Alla ca 5000 boende evakuerades, förutom några modiga invånare som stannade kvar för att med vattenbegjutning försöka förmå lavaströmmen att ändra kurs innan den var på väg att jämna hela samhället. Tyvärr lyckades de inte till fullo utan en tredjedel av hus och gator hamnade under den heta lavamassan.

Bland alla hus som begravdes fanns bl. a. ett tillhörande Odd Fellow som begravdes 16 m under lavamassan och idag visar en minnesplakett var det låg. En del gator som hamnade under massorna är utmärkta var de tidigare låg. Samhället, som ibland kallas för Nordens Pompeji, ser idag välmående ut och trots sin småskalighet och att det tillhör en av de sista utposterna, så finns där en del att hitta på. Den stor-

slagna naturen kommer naturligtvis i första hand med fantastiska vandringsleder, men där finns faktiskt även en golfbana, och tro det eller ej en restaurang i Michelinklass.

Vad sägs om en kopparpanna fylld med kokta havskräftstjärtar som ätes till hummersoppa eller en välkokt hälleflundra toppad med smörstekta räkor och krispigt sjögräs och en kall öl därtill. Mums! Dock bör man undvika surhaj om man inte är frälst på surströmming.

Hur gick det då för eldsjälarna som stannade kvar. Jo, de lyckades med miljontals ton vatten ändra en del av riktningen på lavaströmmen så att den mynnade ut i östra delen av hamnen, vilket resulterade i att en efterlängtd hamnpir bildades som ett bra skydd mot Atlantens piskande vågor.

Inget ont utan det för något positivt med sig!

*AnnBritt o Kenneth Parneffjord
S/Y Berta*

Hamnen på Hemön

Torsdagsseglingarna 2015

Torsdagsseglingarna inleds ju egentligen med en Kick-off segling veckan före första Torsdagssegling. I år var dock våren så sen att flertalet torsdagsseglare inte hade blivit klara med sina båtar varför Kick-offen fick ställas in.

Torsdagen den 21 maj började dock säsongen för sju deltagande båtar. Därefter har följt ett 15-tal torsdagsseglingar fördelade på fyra lättvinds-, fyra hårdvinds- och resten medelvindsseglingar. Det har blivit många händelsefulla seglingar med strulande spinnakrar, bottenkänningar och regeltolkningar. I snitt har det varit 9 båtar men med 15 deltagare som mest i början på augusti.

Att delta är ett utmärkt sätt att lära sig båtens egenskaper och att få ut lite mer av seglingen genom att se hur andra gör i vissa situationer. Dessutom kommer man kanske ut vid andra tillfällen än man vanligtvis gör då man normalt bara väljer fint väder. Men många gånger är det så att man vid dessa torsdagsseglingar får en jättehärlig tur på havet. Så varför inte hänga på 2016 och få ut lite mer av seglandet och efter det avnjuta de härliga ärtorna och hygget som följer på varje segling!

Årets vinnare blev Ola Hallberg i C55:an Victura. Grattis!

Jan Sällström / S/Y Kia

Så var det dax för sjösättning eller Att angöra en brygga

Vi sjösatte båten på plats 20 längst in på A-bryggan för att jag skulle ha lättare att ta mig ombord och iland.

Efter en stund började det regna ordentligt. Larseric höll på att hjälpa C-G att sjösätta och lägga till med hans båt, och hade precis innan öppnat alla luckorna på vår båt så det regnade naturligtvis rakt ner i båten. OK, tänkte jag, då får jag väl ta mig ombord och stänga luckorna. Så jag kliver ner på den tjocka plankan på utsidan av bryggan, lägger mig på knä och försöker ta mig ombord men det går inte. Då försöker jag ta mig upp på bryggan igen, men det går inte heller. Nämnas bör att det var extremt lågvatten denna dag.

Där ligger jag mellan brygga och båt och tittar ut i regnet och funderar hur jag skall göra. Då kommer det en liten smal tjej och undrar om

allt är i sin ordning. Oh ja, säger jag, för jag inser att hon inte kan dra upp mig.

Efter ytterligare en stund kommer Clifford gående och undrar om jag behöver hjälp. Ja tack, säger jag, och tar tag i hans jeans och försöker dra mig upp. Herre Gud tänker jag, jag kan ju dra byxorna av karlen, men lyckas få tag i hans hand i stället och han får upp mig.

Hur det såg ut nere i båten tar vi en annan gång.

Gun-Marie Hansson / M/S Time Out

Sommaren som kom av sig

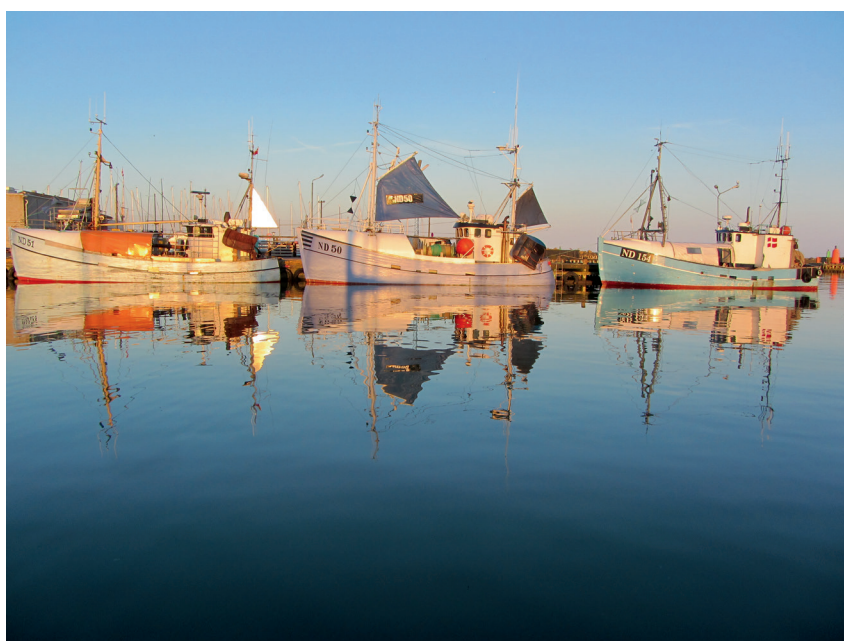
Ibland vill det sig liksom inte. Efter en svinkall maj följde en lika kall juni och dessutom våt. Juli var inte mycket bättre.

Men ut och segla måste man ju. Första försöket gjorde vi strax före midsommar. Rutten blev Skanör – Rødvig – Præstø – Rødvig – Skanör. Det var 12° varmt, läs kallt, varje dag.

Vi var två båtar, Bergs med två goda vänner på Imotana och vi själva. I Præstø blev det Skanörsträff då Inger och Johnny Martens dök upp. Årets vackraste bild togs förresten i Rødvig hamn och inte syns det heller på fotot hur illa kallt det var.

I juli gjorde vi om försöket. Försöket att segla alltså. Det smög sig redan första dagen. Det blåste så in i vassen, så vi övernattade i Skanörs hamn och kom iväg först dagen efter det vi hade tänkt oss. Detta medförde att vi var uppe i huset i omgångar och hämtade massor av grejer som kanske skulle kunna vara bra att ha.

Första dagen gick vi upp till Helsingborg där vi fick lägga oss utanpå en Hanse, lika många fot som vår, men med dubbelt så höga fribord, nå ja. Alldeles utmärkt att förtöja utanpå, ända tills en av ungarna i Hansen gick ner och spolade på toan.

Vackert som en hötorgsmålning. Rødvig i solnedgången

Överfull toatank och luftningen ovanför vårt däck! Vet ni vilket tryck det är på en elektrisk toatömning? Innehållet i Hansans sprängfyllda tank, det var säkert övertryck i den redan innan ungen spolade, stod som en fontän ut genom luftningen och hamnade, gissa var? Alla vrålade, den stackars ungen skämdes och föräldrarna rodnade klädsamt. Pappa skepparen fick fram en vattenslang, mamman hämtade hinkar, Ajax och borstar och vi kunde efteråt konstatera att det var länge sedan vårt däck var så rent, åtminstone på babordssidan.

Sen gick det igång. Vi blev liggande i fyra nätter. Efter två nätter gjorde vi ett utbrytningsförsök och kastade

loss efter att först ha tagit på oss hela munderingen. När vi rundade pirnocken och tittade ut genom hamninloppet och fick se hur det såg ut eller snarare inte såg ut (Danmark syntes inte över huvud taget) vände vi och tuffade in igen. Sjögången var häftig även inne i hamnen, strandpromenaden låg öde och uteserveringarnas parasoller for runt på kajen.

Så småningom kom vi upp till Göteborg och hämtade upp barn och barnbarn på Lilla Bommen och fick seglat några dagar tillsammans.

Efter två och en halv vecka var vi tillbaka i Skanör och precis när vi skulle lägga till blev det från en minut till

Lilla Bommens småbåtshamn med Viking

nästa 25 sekundmeter, åska och skyfall. Sydligt! Vi skulle precis backa runt sista akterstolpen på mittbryggan och gå in på vår plats. Vi låg i princip helt still, då båten la sig mot stolparna. Det tillsammans med det höga vattenståndet gjorde att järnvägsrälsen med tillhörande förtöjningsringar gjorde tjuguså repor på styrbords fribord. Ja, hej och hå!

Sen dök barn och barnbarn upp och då får man hålla sig hemma och utfordra massorna. När det äntligen blev lugnt igen i slutet av augusti stack vi iväg ut. Vi ville ner till Tyskland, hade tänkt gå upp i Schlei och kolla om Shamals systerbåt låg kvar och dessutom bunkra öl till Mikael.

Vi kom till Klintholm. Det var rena rama champagne-seglingen dit. Vädret var underbart. Äntligen, tänkte vi. Nu skulle det bli segla av.

Morgonen därpå kastade vi loss med sikte på Tyskland. Det blåste rakt ut från bryggan och vi hade bara förtampen kvar. För att lätta lite på draget i tampen, så jag skulle kunna göra loss, lade Mikael in frammen. (Heter det frammen? Det heter ju backen.) Motorn bara rusade. Inget hände. Mikael testade backen. Inget hände. Motorn rusade. Tur att vi hade en lina kvar i bryggan med tanke på stenpiren bakom oss.

Sen satt Mikael och telefonerade runt för att hitta en reparatör. Det var fredag

och att danskarna slutar ännu tidigare än svenskarna på fredag blev vi snabbt varse. Noll reslutat!

Resten av dagen låg Mikael i motorrummet. Flexkopplingen mellan motorn och propelleraxeln hade gått i två delar. Att skruva ihop den gick inte för det var för trångt. Man hade behövt dra ut axeln en bit, men på axeln satt en offeranod som omöjliggjorde det.

Nästa morgon fick vi bogsering ut av en fiskare som Klintholms vänlige hamnkaptan fixade fram åt oss. Jag styrde, Mikael hissade storen och sen var vi ensamma på böljan den blå.

Det var bara att segla hem och vi gick till Malmö för att be Cardells om hjälp. Men hur i all världen skulle vi ta oss in i Limhamns småbåtshamn? Ja, det var bara att ringa Mikael kollegor på Sjöräddningen, som bogserade in oss, ett så kallat medlemsuppdrag. Oerhört pinsamt att belasta Sjöräddningen med något sådant, men vad göra? Lördag var det till råga på allt. På måndag lyfte Cardells båten, Mikael flyttade offeranoden 25 cm, och båten åkte i sjön igen. En gubbe hjälpte till att först skruva isär och sedan skruva ihop kopplingen.

Det var den sommaren. Sen kom även vi och inte bara sommaren av sig.

*Eva Tildborn-Ström
S/Y Shamal*

Han har flyt...

Båten är nämligen försäkrad i Svenska Sjö.
Snabb hjälp utan krångel. Sjöassistans ingår.
Tilläggförsäkring för maskinskada/personskada.

Vill du också ha flyt?

Ring 08-541 717 50.

Räkna ut din premie på www.svenskasjo.se

 Svenska Sjö
Båtagarnas egen försäkring

Var noga med vem som servar din bil

På MECA verkstaden får du en fackmannamässig service av din bil och man använder rätt delar när något måste bytas. Har du en nybilsgaranti så fortsätter den att gälla efter en service hos oss. MECA stämplarna i din servicebok talar dessutom om att du varit extra rädd om din bil.

Däck & Bil i Skanör AB

Falsterbovägen 23, Skanör
Tel: 040-475363

Hämta bilen
utan att betala!

www.meca.se

M ECA

FISKHUSET I SKANÖR

Tel 040 - 47 96 08

Handelsbanken Skanör

Öppettider

Måndag – onsdag 10–15

Torsdag 10–18

Fredag 10–15

www.handelsbanken.se/skanor

Handelsbanken

Världens största motortillverkare!

www.honda.se

 boatconsult

VINTERFÖRVARING & FULLSERVICEVARV

SPECIALISTER INOM

Försäkringsskador • Glasfiber • Snickeri
Rekonditionering • Polering • Båtvård • Marinelektronik
Motorservice • Riggservice • Båtlift • Båttransporter

Medlem i

Båtbranschens Riksförbund

040-16 34 00
boatconsult.se